

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 17C/57/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5825201387
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Plutinský
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2026:5825201387.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo sudcom JUDr. Rastislavom Plutinským v spore žalobcu: Slovenská televízia a rozhlas, so sídlom Mlynská dolina, 845 45 Bratislava - mestská časť Karlova Ves, IČO: 56 398 255, proti žalovanému: Inovicom s.r.o., so sídlom 028 01 Trstená, Západ 1843/51, IČO: 36 848 573, právne zastúpený: Mgr. František Baraniak, advokát, so sídlom 026 01 Dolný Kubín, M. R. Štefánika 1824/43, o zaplatenie 157,45 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 157,45 eur a náhradu poštových sadziieb spojených s vymáhaním vo výške 2,70 eur, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd priznáva žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

odôvodnenie:

1. V návrhu na vydanie platobného rozkazu, doručenom Okresnému súdu Námestovo dňa 03.06.2025, žalobca žiadal, aby súd vydal platobný rozkaz, ktorým zaviazže žalovaného zaplatiť mu sumu vo výške 157,45 eur a náhradu poštových sadziieb spojených s vymáhaním vo výške 2,70 eur, ako aj nahradiť trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca je verejnoprávna inštitúcia zriadená na základe zákona č. 157/2024 Z.z. o Slovenskej televízii a rozhlase. Žalobca je aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby. Žalovaný je platiteľom úhrady za služby verejnosti zo zákona č. 340/2012 Z.z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska, a to podľa § 3 písm. a) vo výške 4,64 eur s periodicitou platenia úhrad mesačne podľa § 7 tohto zákona. Žalobca kontrolou úhrad za služby verejnosti zistil, že žalovaný ku dňu podania žaloby nezaplatil úhradu za kontrolované obdobie 06/2021 – 06/2023. Žalobca písomnou výzvou zo dňa 18.09.2024 odoslanou prostredníctvom pošty vyzval žalovaného na zaplatenie omeškanej úhrady a na zaplatenie poštových sadziieb súvisiacich s odoslaním výzvy. Nakoľko žalovaný nezaplatil úhradu a poštovné sadzby v lehote do 30 dní od doručenia výzvy, je povinný zaplatiť aj pokutu vo výške 33,- eur. Dlh žalovaného predstavuje sumu 124,45 eur, ktorá pozostáva z neuhradených mesačných predpisov za uvedené obdobie.

3. Tunajší súd dňa 13.06.2025 vydal platobný rozkaz č.k. 17C/57/2025-16, ktorým žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný odpor, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, elektronicky dňa 07.07.2025, t. j. včas a s vecným odôvodnením. V tomto žalovaný tvrdil, že subjekt voči ktorému mal žalovanému vzniknúť nedoplatok zanikol. Tento subjekt mal pritom povinnosť doručiť žalovanému písomnú výzvu ako predpoklad na uplatnenie jeho nároku, ktorej doručenie žalovaný rozporuje. Žalovaný namieta aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu, nakoľko dňom 01.07.2024 došlo k zrušeniu Rozhlasu a televízie Slovenska, pričom žalobca nepreukázal prechod práv a povinností. Žalovaný má za to, že dlh voči žalobcovi neexistuje a ak by aj existoval, vzniesol

námietku premlčania. Žalobca bola podaná dňa 03.06.2025 a teda všetky nároky žalobcu do 03.06.2022 sú premlčané. Podľa rozpisu žalobcu je tak premlčaná pohľadávka v sume 53,14 eur. Žalobca má za to, že predmetný vzťah sa spravuje Občianskym zákonníkom, pričom všeobecná premlčacia doba je 3 roky. Závazkový vzťah medzi stranami nemožno považovať za relatívne obchody, nakoľko ide síce o vzťah medzi subjektom verejného práva a podnikateľským subjektom, avšak nie v rámci jeho podnikateľskej činnosti, a to s ohľadom na predmet podnikania žalovaného zapísaný v živnostenskom registri. Pre posúdenie aplikácie Obchodného zákonníka, vrátane premlčacej doby, nestačí len splnenie podmienky statusu podnikateľa. Na to, aby záväzkový vzťah podliehal režimu Obchodného zákonníka, musí byť splnená aj ďalšia požiadavka, a to, aby sa vzťah týkal zabezpečenia verejných potrieb alebo vlastnej prevádzky. Nie sú teda splnené všetky podmienky na to, aby sa tento vzťah spravoval Obchodným zákonníkom. Žalobca pritom ani len netvrdí, že by bol so žalovaným vo vzťahu na základe konkrétnej podnikateľskej činnosti žalovaného. Navyše u žalovaného chýba jeden z elementárnych znakov podnikania, a to účel dosahovania zisku. Žalovaný ďalej namietol nesprávnosť výšky žalovaného nároku. Popri istine si žalobca uplatnil aj pokutu a poštovné, pričom tieto položky sú zároveň vyčíslené aj v „Prehľade“, čo spôsobuje nezrovnalosť v tom, či si žalobca predmetný nárok neuplatňuje duplicitne. Rovnako tak žalobca nepreukázal, či bola výzva zo dňa 18.09.2024 žalovanému doručená, resp. či nastala fikcia doručenia. Nie je ani zrejme, na základe čoho bola zo strany žalobcu určená splatnosť jednotlivých faktúr. Na základe uvedeného navrhol žalovaný žalobu zamietnuť v celom rozsahu.

4. Žalobca sa k podanému odporu vyjadril podaním súdu doručeným dňa 15.07.2025. K námietke absencie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu uviedol, že žalobca sa priamo zo zákona stal právnym nástupcom Rozhlasu a televízie Slovenska a prebral všetky jeho práva a povinnosti. K námietke ohľadom nedôvodne uplatňovaného nároku uviedol, že predložené dôkazy dostatočne preukazujú žalovaný nárok, pričom zákon č. 340/2012 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované žalobcom ani neumožňuje nárok preukazovať iným spôsobom. Rozhodujúcou skutočnosťou pre vznik nároku na zaplatenie pokuty je, že žalovaný nezaplatí dlžnú sumu úhrad ani v 30 – dňovej lehote určenej v písomnej výzve. Výzva bola žalovanému odoslaná dňa 08.02.2022 spolu s Prehľadom predpisov a platieb. Tiež uviedol, že suma 2,70 eur predstavuje poštovné za zaslanie výzvy a teda nejde o duplicitné započítanie poštovného. K námietke premlčania uviedol, že vzťah strán je potrebné posudzovať podľa režimu Obchodného zákonníka. Žalobca má za to, že ako verejnoprávna inštitúcia spadá pod definíciu subjektu verejného práva pri zabezpečovaní verejných potrieb (verejnoprávneho televízneho a rozhlasového vysielania) a žalovaný vystupuje ako podnikateľ pri podnikateľskej činnosti. Žalobca preto navrhol, aby súd námietku premlčania posudzoval podľa Obchodného zákonníka. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 3Cob/26/2019-203 zo dňa 30.09.2020, a s tým súvisiacu rozhodovaciu prax súdov. Žaloba bola podaná dňa 30.05.2025, premlčacia doba plynie od 05/2021 a nie je možné ju aplikovať na pohľadávku žalobcu, nakoľko sa domáha úhrad za služby verejnosti za obdobie od 06/2021 do 06/2023. Na základe uvedeného žalobca zotrval na podanej žalobe v celom rozsahu.

5. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, podaním súdu doručeným dňa 06.08.2025, v ktorom poprel tvrdenia žalobcu. Žalovaný kvalifikovaným spôsobom spochybnil právny dôvod vzniku pohľadávky a je na žalobcovi, aby relevantným spôsobom preukázal, že žalovaný bol v rozhodnom období subjektom, ktorému vznikol dlh, čo si žalobca nesplnil. Hmotnoprávny základ pohľadávky nemôže vyplývať z obsahu výzvy na zaplatenie. K aktívnej legitímácii žalobcu uviedol, že zákon č. 157/2024 Z. z. síce určuje právne nástupníctvo žalobcu v zmysle práv a povinností zaniknutej inštitúcie, nejde však o bezpodmienečný dôkaz o oprávnení žalobcu žalovanú pohľadávku uplatniť v tomto konaní. Žalobca nepreukázal, že predmetná pohľadávka bola ku dňu zániku právneho predchodcu skutočne existujúca, riadne evidovaná a medzičasom nezanikla, ani to, že žalobca je držiteľom účtovnej dokumentácie a evidencie, z ktorej je možné presne identifikovať prechod konkrétnych pohľadávok. Predmetný zákon neustanovuje nič o spôsoboch preukázania existencie konkrétnej pohľadávky. Žalobca nepredložil dôkaz, z ktorého by vyplývalo, že právny predchodca túto pohľadávku žalobcovi odovzdal v rámci právneho nástupníctva. Ďalej uviedol, že absentuje právny titul na vymáhanie nároku. Vymáhanie historických pohľadávok za obdobie pred účinnosťou nového zákona, bez výslovného splnomocnenia, je právne nepodložené, najmä pokiaľ nie je preukázaná ich individualizácia, zachovanie právneho titulu a dôsledné pokračovanie v začatých správnych procesoch spojených s vymáhaním. Na žalobcovi je dôkazné bremeno, a to preukázať nielen existenciu právneho nástupníctva vo všeobecnosti, ale aj konkrétne prevzatie nárokov, ktoré sú predmetom sporu. V súvislosti s aplikáciou Obchodného zákonníka na daný prípad, poukázal žalovaný na rozsudky Krajského súdu v Žiline sp.zn. 10Co/99/2021 zo dňa 31.01.2022 a Krajského súdu v Bratislave sp.zn.

4Cob/94/2019 zo dňa 17.09.2020. Zdôraznil, že žalovaný si od žalobcu, ani jeho právneho predchodcu, žiadnu službu neobjednal a títo mu žiadnu službu ani plnenie nedodali. Táto služba nepredstavuje prostriedok, prostredníctvom ktorej by žalovaný pri svojej podnikateľskej činnosti dosahoval zisk. Počúvanie rádia pri práci u žalovaného internými predpismi a pracovným poriadkom dokonca zakázané. V súvislosti s aplikáciou Obchodného zákonníka žalovaný neuviedol žiadne nové skutočnosti. Tvrdil, že na daný vzťah sa má aplikovať Občiansky zákonník a s tým súvisiaca premlčacia doba, ktorá je 3-ročná. Žalovaný tiež namietol, že žalobca postavenie – status zamestnávateľa automaticky spojil (bez vysvetlenia) so statusom podnikateľa. S týmto sa žalovaný nestotožnil, nakoľko zamestnávateľom nemusí byť len podnikateľ, môže ním byť napr. aj služobný úrad. Žalovaný tak mal do vzťahu so žalobcom vstúpiť bez ohľadu na prejav svojej vôle, len na základe tej skutočnosti, že je zamestnávateľom (a zároveň zamestnáva určitý zákonom vymedzený počet zamestnancov).

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 13.01.2026, na ktorom sa zúčastnil právny zástupca žalovaného. Žalobca svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil podaniami zo dňa 20.10.2025, 21.11.2025 a 05.12.2025. Súd podľa § 180 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) konal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, ktorý svoju neúčasť riadne ospravedlnil hospodárnosťou konania s ohľadom na množstvo žalôb podaných na súdoch SR, čo si vyžiada nemalé náklady, ktoré navýšia trovy konania. Zotrval na podanej žalobe a svojich písomných vyjadreniach. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní zotrval na svojich písomných vyjadreniach a navrhol žalobu zamietnuť, resp. rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalobcu. Opätovne poukázal na rozsudky Krajského súdu v Žiline sp.zn. 10Co/99/2021 a Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 4Cob/94/2019 a s tým súvisiacu premlčaciu dobu 3 roky.

7. Súd vykonal dokazovanie výsluchom právneho zástupcu žalovaného, oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise, t. j. Výzva na zaplatenie nedoplatku vo výške 127,15 eur zo dňa 18.09.2024, Prehľad predpisov a platieb za obdobie 01/2018 – 06/2023, Potvrdenie o podaní zásielky a cene poštovného, Výpis zo živnostenského registra zo dňa 07.07.2025 ohľadom žalovaného, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 4Cob/94/2019 zo dňa 17.09.2020, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 10Co/99/2021 zo dňa 31.01.2022, a z vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

8. Žalovaný bol zo zákona platiteľom úhrad za služby verejnosti poskytované žalobcom, resp. jeho právnym predchodcom. Bol povinný platiť tieto úhrady s periodicitou platieb mesačne. Mesačná výška poplatku, pri počte zamestnancov 3 až 9, predstavovala sumu 4,64 eur. Žalovaný v rozpore s touto povinnosťou neuhradil úhrady za služby poskytované verejnosti v uvedenom období. Podľa prehľadu predpisov a platieb bol žalovanému vyčíslený nedoplatok na úhradách vo výške spolu 127,15 eur, keď za obdobie od 01/2018 do 06/2023 boli žalovanému predpísané platby spolu vo výške 287,91 eur a žalovaný uhradil celkovo sumu 160,76 eur (dňa 21.11.2019 sumu 75,74 eur a dňa 07.07.2021 sumu 85,02 eur). Listom zo dňa 18.09.2024 tak žalobca žalovaného vyzval na zaplatenie nedoplatku ku dňu 30.06.2023 vo výške 127,15 eur (ktorý zahŕňa aj poplatok za poštové služby vo výške 2,70 eur), a to do 30 dní od doručenia výzvy. Zároveň ho upozornil, že ak uvedený nedoplatok nezaplatí v určenej lehote, uplatní si žalobca nárok aj prostredníctvom súdu spolu s pokutou (33,- eur) a súdnym poplatkom. Výzva bola žalovanému zaslaná dňa 19.09.2024. Poštová sadzba za zaslanie výzvy bola vo výške 2,70 eur.

9. Podľa § 30 ods. 1 zákona č. 157/2024 Z. z., Rozhlas a televízia Slovenska zriadená podľa doterajších predpisov sa ku dňu účinnosti tohto zákona zrušuje. Slovenská televízia a rozhlas sa ku dňu účinnosti tohto zákona stáva právnym nástupcom Rozhlasu a televízie Slovenska a preberá všetky jeho práva a povinnosti ku dňu účinnosti tohto zákona.

10. Podľa § 30 ods. 18 zákona č. 157/2024 Z. z., výber a vymáhanie úhrady za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska v oblasti rozhlasového vysielania a televízneho vysielania (ďalej len „úhrada“), ktorú bol platiteľ úhrady podľa zákona č. 340/2012 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v znení účinnom k 30. júnu 2023 povinný zaplatiť do 30. júna 2023, ako aj vymáhanie iných pohľadávok, ktoré vznikli na základe nezaplatenia tejto úhrady, vykonáva odo dňa účinnosti tohto zákona Slovenská televízia a rozhlas podľa zákona č. 340/2012 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 30. júna 2023; takto vybrané a vymáhané úhrady, ako aj vymáhané iné

pohľadávky sú príjmom Slovenskej televízie a rozhlasu a sú určené na finančné zabezpečenie hlavnej činnosti Slovenskej televízie a rozhlasu.

11. Podľa § 3 písm. b) zákona č. 340/2012 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska účinného do 30.06.2023 (ďalej len „zákon č. 340/2012 Z. z.“), platiteľ úhrady (ďalej len „platiteľ“) je zamestnávateľ, ktorý v pracovnom pomere alebo v obdobnom pracovnom vzťahu zamestnáva aspoň troch zamestnancov; na účely tohto zákona sa služobný úrad posudzuje ako zamestnávateľ.

12. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 340/2012 Z. z., vyberateľom úhrady a príjemcom úhrady je Rozhlas a televízia Slovenska.

13. Podľa § 6 ods. 3 písm. a) zákona č. 340/2012 Z. z., platiteľ podľa § 3 písm. b) platí úhradu za každý aj začatý kalendárny mesiac 4,64 eura, ak zamestnáva od 3 do 9 zamestnancov.

14. Podľa § 7 ods. 1 a 2 zákona č. 340/2012 Z. z., povinnosť platiť úhradu vzniká od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom sa osoba stala platiteľom, a zaniká posledný deň kalendárneho mesiaca, v ktorom osoba prestala byť platiteľom. Úhrada sa platí mesačne; úhradu za príslušný kalendárny mesiac je platiteľ povinný zaplatiť do posledného dňa príslušného kalendárneho mesiaca.

15. Podľa § 10 ods. 2, ods. 4 písm. a) a ods. 5 zákona č. 340/2012 Z. z., Ak vyberateľ úhrady zistí, že platiteľ je v omeškaní so zaplatením úhrady, je povinný ho písomne vyzvať do 60 dní od zistenia tejto skutočnosti na zaplatenie tejto úhrady a na zaplatenie poštových sadzieb súvisiacich s odoslaním výzvy na zaplatenie úhrady. Ak platiteľ podľa § 3 písm. b) nezaplatí úhradu a poštové sadzby v lehote do 30 dní od doručenia výzvy podľa odseku 2, platiteľ je povinný zaplatiť vyberateľovi úhrady aj pokutu 33 eur, ak nezaplatil úhradu podľa § 6 ods. 3 písm. a). Nárok na zaplatenie úhrady, s ktorou je platiteľ v omeškaní, pokuty podľa odsekov 3 a 4 a poštových sadzieb je povinný vyberateľ úhrady uplatniť na súde.

16. Podľa § 261 ods. 2 Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú takisto záväzkové vzťahy medzi subjektom verejného práva, ak sa týkajú zabezpečenia verejných potrieb alebo vlastnej prevádzky a podnikateľmi pri ich podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 387 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom. Premlčaniu podliehajú všetky práva zo záväzkových vzťahov s výnimkou práva vypovedať zmluvu uzavretú na dobu neurčitú.

18. Podľa § 391 ods. 1 Obchodného zákonníka, pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje niečo iné.

19. Podľa § 397 Obchodného zákonníka, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

20. Zákonom č. 157/2024 Z.z. o Slovenskej televízii a rozhlase bola zriadená Slovenská televízia a rozhlas a zároveň bol zrušený Rozhlas a televízia Slovenska zriadená podľa dovtedajších predpisov. Podľa § 30 ods. 1 tohto zákona sa Slovenská televízia a rozhlas sa ku dňu účinnosti zákona č. 157/2024 Z.z. stala právnym nástupcom Rozhlasu a televízie Slovenska a prebrala všetky jeho práva a povinnosti, finančné prostriedky, majetok a príjmy ku dňu účinnosti zákona č. 157/2024 Z.z.. Žalobca je v súlade s § 4 ods. 1, v spojení s § 10 ods. 5 zákona č. 340/2012 Z. z., aktívne legitimovaným subjektom na uplatňovanie nárokov na úhrady za služby poskytované verejnosti jeho právnym predchodcom, Rozhlasom a televíziou Slovenska. V tomto smere (prechodu práv a povinností) nie je potrebná individualizácia pohľadávky vo vzťahu k žalovanému subjektu. Pohľadávka žalobcu voči žalovanému tak spadá pod ustanovenie § 30 ods. 18 zákona č. 157/2024 Z. z., keďže ide v danom prípade o úhrady za služby verejnosti v oblasti rozhlasového a televízneho vysielania vzniknuté do 30.06.2023. Vymáhanie predmetnej pohľadávky, resp. aj je uplatnenie na súde tak prešlo na žalobcu, ktorý je preto aktívne vecne legitimovaný na podanie tejto žaloby.

21. Povinnosť platiť úhrady za služby poskytované verejnosti v oblasti rozhlasového a televízneho vysielania vyplývala žalovanému z ustanovenia § 3 písm. b) zákona č. 340/2012 Z. z.. Súd podotýka, že výška mesačnej platby, t. j. 4,64 eur, ktorá závisí od počtu zamestnancov žalovaného ako zamestnávateľa, nebola medzi stranami sporná. Žalobca si voči žalovanému uplatnil nárok na zaplatenie úhrad za obdobie od 01/2018 do 06/2023, podľa Prehľadu predpisov a platieb za celkovo 59 mesiacov ($59 \times 4,64 = 273,76$) + poštovné sadzby spolu vo výške 14,15 eur ($273,76 + 14,15 = 287,91$), a to po odpočítaní už uhradenej sumy 160,76 eur zo strany žalovaného ($287,91 - 160,76 = 127,15$). Uvedený žalobcom uplatnený nárok bol vyčíslený matematicky správne. Žalovaný v konaní nerozporoval, že by žalobcom uplatnený nárok čo i len čiastočne uhradil. Túto svoju povinnosť si teda riadne nesplnil.

22. Žalovaný sa voči žalobcom uplatnenému nároku bránil aj vznesenou námietkou premlčania. Žiadal, aby súd na právny vzťah žalobcu a žalovaného vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka. Žalobca naopak v rámci prostriedkov procesného útoku žiadal aplikovať v súvislosti s premlčaním ustanovenia Obchodného zákonníka. Je nespochybniteľné, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol záväzkový vzťah, z ktorého si žalobca (ako právny nástupca) uplatňuje právo na plnenie podľa zákona č. 340/2012 Z.z. upravujúceho platenie, vyberanie a vymáhanie úhrad za služby verejnosti poskytované žalobcom, resp. jeho právnym predchodcom. Žalovaný je obchodnou spoločnosťou s ručením obmedzeným, ktorá vznikla v roku 2007 a v predmete podnikania má zapísaných viac ako 35 rôznych činností. Žalovaný je platiteľom zo zákona v postavení zamestnávateľa, ktorý zamestnáva aspoň 3 zamestnancov. Poplatková povinnosť mu teda ako zamestnávateľovi vznikla priamo zo zákona, a to bez ohľadu na to, či si služby od žalobcu vyžiadal, a či tieto využíval alebo nie. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na to, že z prehľadu predpisov a platieb vyplýva, že žalovaný právnemu predchodcovi žalobcu uhradil dňa 21.11.2019 sumu 75,74 eur a dňa 07.07.2021 sumu 85,02 eur, t. j. spolu sumu 160,76 eur (ktorú skutočnosť nespochybnil ani sám žalovaný), napriek tomu namieta samotnú existenciu právneho vzťahu medzi stranami sporu. Žalovaný podľa § 3 písm. b) zákona č. 340/2012 Z.z. vystupoval vo vzťahu k žalobcovi, resp. jeho právnemu predchodcovi, ako zamestnávateľ, resp. žalovaný v tomto vzťahu nie je na základe svojej podnikateľskej činnosti, ale tento vzťah súvisí s tým, že ako podnikateľ (pri svojej podnikateľskej činnosti podľa § 2 ods. 2 Obchodného zákonníka) pôsobí ako zamestnávateľ a zamestnáva viac ako 3 osoby. Je tiež nespochybniteľné, že žalobca v tomto vzťahu vystupoval ako právnická osoba zriadená zákonom (zákon č. 532/2010 Z. z.) ako verejnoprávna inštitúcia, ktorá poskytuje služby verejnosti podľa zákona a disponuje na to príspevkom zo štátneho rozpočtu. Na základe uvedeného je súd toho názoru, že medzi žalobcom a žalovaným ide o záväzkový vzťah medzi subjektom verejného práva, ktorý sa týka zabezpečovania verejných potrieb a podnikateľom pri jeho podnikateľskej činnosti. Na základe uvedeného je potrebné v zmysle § 261 ods. 2 Obchodného zákonníka aplikovať na daný prípad ustanovenia Obchodného zákonníka, a to aj ustanovenia Obchodného zákonníka upravujúce premlčanie a premlčaciu dobu.

23. Všeobecná premlčacia doba v zmysle § 397 Obchodného zákonníka je štvorročná. Medzi stranami sporu bolo nesporným, že nárok na zaplatenie úhrad vo výške 287,91 eur si žalobca voči žalovanému uplatnil za obdobie od 01/2018 do 06/2023, pričom žalovaný do 07.07.2021 uhradil z toho sumu 160,76 eur. Žaloba bola podaná na tunajší súd dňa 03.06.2025, žalobca tak má nárok na zaplatenie úhrad za obdobie od 06/2021 do 06/2023 ($25 \text{ mesiacov} \times 4,64 \text{ eur} = 116,- \text{ eur}$), ako i poštovné za toto obdobie ($1,55 \text{ eur} + 2,10 \text{ eur} + 2,40 \text{ eur} + 2,40 \text{ eur} + 2,70 \text{ eur} = 11,15 \text{ eur}$). Žalobcom uplatnený nárok vo výške 127,15 eur ($116,- \text{ eur} + 11,15 \text{ eur}$) na zaplatenie úhrad a poštovného za uvedené obdobie, v nadväznosti na Obchodným zákonníkom upravenú premlčaciu dobu, teda premlčaný nie je. Súd preto obranu žalovaného, ktorou namietal premlčanie nároku žalobcu na zaplatenie požadovaných úhrad vyhodnotil z týchto dôvodov ako nedôvodnú.

24. V súvislosti s uplatneným nárokom na poštové sadzby vo výške 2,70 eur a pokutu vo výške 33,- eur, súd uvádza, že aj tento nárok žalobcu vyhodnotil ako dôvodný. Žalobca v súlade s § 10 ods. 2 zákona č. 340/2012 Z. z. písomne vyzval žalovaného listom zo dňa 18.09.2024 na zaplatenie nedoplatku úhrad za služby verejnosti poskytované žalobcom. Predmetná výzva bola žalovanému, podľa predloženého podacieho hárku, žalobcom zaslaná dňa 19.09.2024. Žalovaný nedoplatok podľa výzvy žalobcu v požadovanej lehote neuhradil. Žalobca si voči žalovanému preto uplatnil okrem sumy nedoplatku aj pohľadávku z titulu zaplatenia poštových sadzieb súvisiacich s odoslaním výzvy na zaplatenie úhrady v sume 2,70 eur. Pokiaľ ide o nárok žalobcu pozostávajúci z pokuty vo výške 33,- eur, tak aj tento považuje súd za dôvodný. V súlade s § 10 ods. 4 písm. a) zákona č. 340/2012 Z.z. vznikol žalobcovi nárok

požadovať i zaplataenie zmluvnej pokuty po uplynutí 30 dňovej lehoty od doručenia výzvy na zaplataenie. Nárok na zaplataenie úhrady, s ktorou bol platiteľ v omeškaní, pokuty a poštových sadzieb, bol žalobca povinný uplatniť na súde (§ 10 ods. 5 zákona č. 340/2012 Z.z.).

25. Po vykonanom dokazovaní tak súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná čo do dôvodu i výšky. Z uvedených dôvodov súd žalobe žalobcu vyhovel v celom rozsahu.

26. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

27. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. O trovách konania súd rozhodol, v súlade s § 255 ods. CSP, podľa pomeru úspechu žalobcu vo veci tak, že mu priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovanému vo výške 100 %, keďže súd žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovel.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Námestovo (§ 355 ods. 1 CSP).

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.